

UZASADNIENIE

w sprawie rozpoznanej z pominięciem przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych

Pozwem z dnia 12 września 2022 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła przeciwko P. W. o zapłatę kwoty 2 694,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnieni w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1536,74 zł od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, 1157,81 zł od dnia 19 lutego 2022 roku do dnia zapłaty, kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powódka dochodzi od pozwanego zapłaty z tytułu wystawionych wobec pozwanego faktur na podstawie umowy stron o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej do nieruchomości położonej przy ul. (...) w S., których to faktur pozwany nie uregulował mimo wezwania.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 3 października 2022 r. tut. Sąd orzekł zgonie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd ustalił następującym stan faktyczny:

Dnia 9 listopada 2018 r. powódka (...) spółka z o.o. w P. zawarła z pozwanym P. W. prowadzącym działalność gospodarczą o nazwie P. (...) umowę nr (...), przedmiotem której było świadczenie na rzecz pozwanego (jako odbiorcy) usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu położonego przy ul. (...) w S. (punkt odbioru).

Niesporne, nadto dowód:

- umowa nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej k. 21-22 z pełnomocnictwem k.22v-23,
- OWU k.72-75,
- zeznania pozwanego k.81-83.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt X GC 1736/19, pozwany został zobowiązany do wydania przedmiotowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w S. spółce (...) sp. z o.o. w S.. Pozwany ostatecznie wydał nieruchomość ww. spółce z końcem września 2021 r., w drodze egzekucji komorniczej.

Pozwany ustalił z ww. spółką, że począwszy od października 2021 r. przejmie ona prawa i obowiązki wynikające zarówno z ww. umowy dystrybucji energii elektrycznej z powódką, podobnie jak miało to miejsce w przypadku umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z (...) S.A. w R..

W dniu 22 listopada 2021 r. powódka zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. w S. umowę nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do przedmiotowego punktu odbioru położonego przy ul. (...) w S.. Zgodnie z § 5 tej umowy zaczęła ona obowiązywać z dniem podpisania przez obie strony. Pozwany nie był w stanie uzyskać informacji, czy i od kiedy spółka (...) sp. z o.o. w S. zawarła z powódką umowę dotyczącą dystrybucji energii elektrycznej do przedmiotowego punktu odbioru.

Dowód:

- wyrok z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt X GC 1736/19 k.45,
- wyrok z dnia 19 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ga 356/21 k.46,

- protokół z dnia 27 sierpnia 2021 r. k.47,
- protokół z dnia 30 września 2021 r. w sprawie GKm 169/21 k.65-64v, 66-66v,
- oświadczenie z dnia 30.09.2021 r. k.54,
- pismo z dnia 8.12.2021 r. wraz z umową (...) z 22.11.2021 r. - k.90-91 k.96, 97-130,
- pismo do Prezesa Fundacji (...) z dnia 14 grudnia 2021 r. k.48-49,
- wydruk z KW k.50,51,
- zeznania pozwanego k.81-83.

Powódka wystawiła wobec pozwanego tytułem dystrybucji energii elektrycznej do przedmiotowego punktu odbioru:

- w dniu 30 listopada 2021 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 536,74 zł za okres od 1 października 2021 r. do 30 listopada 2021 r. z terminem płatności do 20 grudnia 2021 r.,
- w dniu 22 grudnia 2021 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 157,81 zł za okres od 1 grudnia 2021 r. do 22 grudnia 2021 r. (rozliczenie końcowe).

Bezsporne, a nadto dowód:

- faktury k.29-29v, 30-30 v.

Pismem z dnia 30 grudnia 2021 r. pozwany złożył do powódki wnioski o wsteczne rozwiązanie ww. umowy, jeśli to możliwe z dniem 30 września 2021 r., informując, że w dniu 27 sierpnia 2021 r. przekazał nieruchomości przy ul. (...) w S. nowemu właścicielowi - (...) sp. z o.o. w S..

Oświadczeniem z dnia 30 grudnia 2021 r. doręczonym powódce w dniu 26 stycznia 2022 r. pozwany złoży również pisemne wypowiedzenie powódce umowy o świadczenie usług do P. Jachtowej przy ul. (...) w S. z dniem 31 grudnia 2021 r., informując, że następnym odbiorcą jest (...) sp. z o.o. w S..

Bezsporne, a nadto dowód:

- oświadczenie k.24,
- pismo powoda z dnia 30.12.2021 r. k.24 v,
- zeznania pozwanego k.81-83.

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty za obie ww. faktury VAT. Pozwany odmówił zapłaty, podając że od dnia 30 września 2021 r. nie jest odbiorcą energii elektrycznej, gdyż nowym odbiorcą jest (...) sp. z o.o. w S.. W piśmie z dnia 3 marca 2022 r. pozwany poinformował, że jest gotów uregulować zaległości za dystrybucję energii od dnia 1 października 2021 r. do dnia 22 grudnia 2021 r., zwracając się o podanie informacji, czy nowy odbiorca podpisał umowę.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2022 r. powódka poinformowała pozwanego, że jego umowa uległa rozwiązaniu dnia 22 grudnia 2021 r., co nastąpiło po zawarciu umowy przez nowego odbiorcę. Odmówiła podania pozwanemu danych nowego odbiorcy i udzielenia informacji odnośnie do zawartych przez niego umów.

Bezsporne, a nadto dowód:

- pismo pozwanego z dnia 20.02.2022 r. k.28, 44,

- pismo powódki z dnia 14.03.2022 r. k.27,
- wezwanie do zapłaty z dnia 14.03.2022 r. k.31-31 v wraz z kserokopią koperty k.32,
- pismo pozwanego z dnia 30.03.2022 r. k.26,
- pismo powódki z dnia 20.04.2022 r. k.25;
- zeznania pozwanego k.81-83.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało częściowemu uwzględnieniu.

Podstawę prawną roszczenia powódki w niniejszej sprawie stanowiła umowa z dnia 9 listopada 2018 r. nr SP/3A/ (...) zawarta z pozwanym, przedmiotem której było świadczenie przez powódki usługi dystrybucji energii elektrycznej do punktu odbioru położonego przy ul. (...) w S..

Sprzeciwiając się żądaniu pozwu, pozwany podnosił zarzut braku legitymacji biernej, wskazując, że z dniem 27 sierpnia 2021 r., a najpóźniej z dniem 30 września 2021 r. pozwany zgodnie z wyrokiem z dnia 10 lutego 2021 t. w sprawie o sygn. akt X GC 1736/19 (prawomocnym od dnia 19 sierpnia 2021 r.) wydał nieruchomości położoną przy ul. (...) w S. nowemu właścicielowi — (...) sp. z o.o. w S. i najpóźniej z dniem 30 września 2021 r. utracił status odbiorcy energii elektrycznej. Zarzucił niezasadne obciążanie pozwanego kosztami dystrybucji tej energii za okres od dnia 1 października 2021 r. do 30 listopada 2021 r. oraz za okres od dnia 1 grudnia 2021 r. do dnia 22 grudnia 2021 r., którego dotyczyły sporne faktury. Podnosił, że skoro w tym czasie nie miał on fizycznego dostępu do nieruchomości, a co za tym idzie nie miał również rzeczywistej możliwości otrzymywania czy pobierania energii elektrycznej, to nie był odbiorcą energii w rozumieniu tak umowy, jak i ustawy Prawo energetyczne.

Zarzuty pozwanego okazały się częściowo zasadne.

Zgodnie z poczynionymi w niniejszej sprawie ustaleniami powódka umowę nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do tożsamesgo punktu odbioru położonego przy ul. (...) w S. zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. w S. w dniu 22 listopada 2021 r. Sąd ustalił, że ww. umowa zaczęła obowiązywać strony tej umowy **z dniem 22 listopada 2021 r.**, albowiem zgodnie z § 5 tej umowy obowiązywała ona z dniem podpisania. Faktury objęte pozwem dotyczą zaś okresu od 1 października 2021 r. do 30 listopada 2021 r. i od 1 grudnia 2021 r. do 22 grudnia 2021 r., a więc zarówno okresu zanim zaczęła obowiązywać umowa powódki z nowym odbiorcą, jak i okresu po zawarciu tej umowy z (...) sp. z o.o. w S.. W niniejszej sprawie pozwany negował zaś roszczenie powódki w całości, wskazując, że zmienił się odbiorca energii, bowiem w dniu 27 sierpnia 2021 r. przekazał nieruchomości przy ul. (...) w S. nowemu właścicielowi. Pozwany wprawdzie wydając nieruchomości w związku z wyrokiem eksmisyjnym spisał stan liczników energii elektrycznej i uzgodnił ze spółką (...), że przejmie zobowiązania wynikające z umowy sprzedaży energii i dystrybucji. Jednak takie porozumienie zostało zawarte ze sprzedawcą energii elektrycznej (...) S.A. (k.54), a zatem odnosiło się ono jedynie do umowy sprzedaży energii. Nie nastąpiło jednak podobne porozumienie (cesja praw i obowiązków) dotyczące umowy z dystrybutorem energii, zawarte między pozwanym, powódką a spółką (...). Sąd nie traci z pola widzenia, że pozwany działając niejako w zaufaniu do spółki (...), nie dopilnował formalnego przeniesienia praw i obowiązków z umowy dystrybucji energii na nowego odbiorcę, a dopiero gdy został wezwany do zapłaty za wystawione przez powódkę faktury za październik, listopad i grudzień 2021 r. zainteresował się formalnym aspektem sprawy. Podał, że był gotowy zapłacić powódce sporne faktury, ale chciał uzyskać informację, czy nie jest to zapłata za dystrybucję energii, za którą odpowiada już nowy odbiorca. Okoliczność, że pozwany nie korzystał z energii w październiku, listopadzie i grudniu 2021 r. dostarczanej do punktu poboru, gdyż nie miał w tym okresie dostępu do nieruchomości przy ul. (...) w S., nie zmienia faktu, że w ocenie sądu umowa powódki z pozwanym obowiązywała **do dnia 21 listopada 2022 r.** i miał on status odbiorcy w rozumieniu tej umowy. Natomiast umowa powódki z nowym odbiorcą dot. tego samego punktu poboru obowiązywała od 22 listopada 2022 r. Co za tym idzie, pozwany zobowiązany jest do zapłaty na rzecz powódki

w związku z obowiązującą strony procesu umową za cały październik 2021 r. oraz za pierwsze trzy tygodnie listopada 2021 r., tj. za okres od dnia 1 października do dnia 21 listopada 2021 r. Sporna faktura z dnia 30 listopada 2021 r. nr (...) opiewała na kwotę 1 536,74 zł.

Sąd zasądził w pkt. I wyroku od pozwanego na rzecz powódki $\frac{3}{4}$ tej kwoty, która wynosi 1 152,55 zł, uznając, że odpowiada ona wynagrodzeniu powódki za okres od dnia 1 października 2021 r. do dnia 21 listopada 2021 r., czyli za okres, w którym umowa z powódką go obowiązywała i biorąc pod uwagę, że pozwany nie wypowiedział skutecznie umowy z powódką z dniem fizycznego zdania nieruchomości (tj. punktu poboru), co powoduje, że jest on zobowiązany do zapłaty zasądzonej części roszczenia.

O odsetkach o tej kwoty orzeczono na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684 tekst jednolity ze zm.), zgodnie z którym z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,

co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Dalej idące powództwo podlegało oddaleniu (pkt II).

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia jest orzeczenie o kosztach procesu zgodnie z art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. Powódka, która wygrała spór w 43 % poniosła koszty procesu w kwocie ogółem 1 717 zł (tj. opłata sądowa od pozwu – 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, wynagrodzenie radcy prawnego przed tut. sądem – 900 zł, zawnioskowane przez powódkę na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. wynagrodzenie jej pełnomocnika w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym przed Sądem Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt Nc-e 554283/22 – 600 zł). 43 % kosztów procesu powódki wynosi 738 zł. Pozwany poniósł koszty procesu w kwocie 1 534 zł (opłata skarbową od pełnomocnictw – 34 zł, wynagrodzenie adwokata przed tut. sądem – 900 zł, wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w (...) 600 zł), a 57 % tej kwoty wynosi 874 zł. Po skompensowaniu tych kwot (874 zł – 738 zł) należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanego różnicę, tj. kwotę 136 zł, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku. O odsetkach od kosztów procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

SSR Kalina Gomuła

ZARZĄDZENIE

Odnotować,

(...)

(...)

(...)

SSR Kalina Gomuła